

1. The Top 20 Reasons Startups Fail [Electronic resource]: — Mode of access: <https://www.cbinsights.com/research/startup-failure-reasons-top/>. — Date of access: 22.03.2020.
2. Why do startups fail? What are the mistakes which lead to the failures to make startups? [Electronic resource]: — Mode of access: <https://www.quora.com/Why-do-startups-fail-What-are-the-mistakes-which-lead-to-failures-to-make-startups>. — Date of access: 23.03.2020.

УДК 754:620.92.009.12

Климчук О. В., д.е.н., доцент

Вінницький національний аграрний університет, м. Вінниця, Україна

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ЕНЕРГЕТИКИ НА ОСНОВІ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОГО ВИРОБНИЦТВА БІОПАЛИВ

Прогнози вичерпання світових запасів викопних паливно-енергетичних ресурсів на початку ХХІ століття підштовхнули постіндустріальні країни до переключення пріоритетів економічного розвитку з обмеження споживання невідновлюваних природних енергоресурсів на інтенсифікацію їх використання за рахунок зниження енергомісткості випуску готової продукції та енергопостачання відновлюваних джерел. Дотримання цього принципу зумовлюється інноваційним типом розвитку, що забезпечує якісний прорив у підвищенні ефективності ресурсокористування, зростання продуктивності й технологічну оснащеність економіки загалом. Вирішенню цих нагальних завдань сприяє експансія фінансового сектора економіки та сектора високотехнологічних (у тому числі інформаційних) послуг [1].

Наразі в світовому масштабі досить динамічно відбувається процес становлення й розвитку виробництва біопалив як економічно обґрунтованої альтернативи вуглеводням, що здатна частково замінити їх місце. Це сприятиме диверсифікації національного кошика енергоресурсів і закономірно потребуватиме формування інфраструктури ринку біопалив [2]. Для подальшого стимулювання науково-технічної та інноваційної діяльності у сфері розвитку виробництва біопалив слід забезпечити формування інноваційної інфраструктури, тобто створення інноваційно-інвестиційних інституцій.

Загальносвітові тенденції розвитку біопаливного виробництва вказують на те, що при створенні сприятливих умов функціонування ця галузь може стати каталізатором піднесення економіки не тільки окремих регіонів, але й держави загалом. Потрібно здійснити розробку дієвого механізму формування конструктивного відношення в економіці України до промислового виробництва та використання біопалив, розглядаючи їх у вигляді інноваційних продуктів, що закладе підвалини до формування ринкової конкуренції у енергетичній сфері діяльності [3]. На підтримку й розвиток виробництва біопалив спрямований Закон України “Про альтернативні види палива”, у якому в ст. 9 вказується, що організаційно-економічним заходом відносно

збільшення виробництва (видобутку) та споживання альтернативних видів палива є стимулювання інвестиційної діяльності й запровадження новітніх технологій. Зростання інвестицій, спрямованих на виробництво біопалив стане визначальним фактором у налагодженні виробничого процесу, переходу сільськогосподарських підприємств на їх споживання й створенні економічного механізму регулювання ринкових відносин у сфері альтернативних видів палива [4]. Відтак, регулювання біопаливного виробництва потрібно розглядати через призму оптимізації виробництва, пошуку найвигідніших сфер підприємництва та забезпечення матеріально-технічними ресурсами. Для досягнення стабільного виробництва біопалив потрібно розробити ефективну стратегію подальшого розвитку галузі, де за рахунок ринкового управління буде досягатись висока економічна ефективність та створюватись оптимальні пропорції як на внутрішньому, так і зовнішньому ринку.

Однак, слід відзначити, що наразі процес виробництва біопалив знаходиться в умовах, які не притаманні світовим ринковим тенденціям і відносинам. Потрібно уникати регулюючих рішень у поверненні до старих рамок планово-адміністративної системи, з її майже всеохоплюючим командним плануванням та жорсткою регламентацією встановлених лімітів. Вирішення проблем біопаливного виробництва залежатиме від координування спільних дій, тобто від політико-адміністративної консолідації у суспільстві.

Ринок біопалив в Україні потрібно формувати на основі синергійного поєднання державного регулювання й ринкових механізмів саморегулювання економічної системи (дотримання принципів вільної конкуренції, лібералізація цінової політики на енергоносії тощо). Метою біопаливного виробництва має бути отримання максимуму стабільного та динамічно зростаючого прибутку на невизначено тривалий період, а не миттєве й надмірне збагачення. Розбудова регульованого ринку біопалив повинна базуватись на індикативних рішеннях у системі формування цінової політики, які не протидіють вільній ринковій конкуренції [5]. Як наслідок, в умовах нестачі енергетичних ресурсів в Україні необхідно підвищувати конкурентоспроможність підприємств біопаливного виробництва. Цей процес можна забезпечити на основі кластерного підходу, який базується на принципах саморегулюючої системи, де проявляється спільна участь у її регулюванні державними структурами й учасниками ринкової діяльності. Процеси кластеризації у економіці забезпечують сприятливі умови для проведення конструктивного та ефективного діалогу між спорідненими підприємствами, їх постачальниками й органами влади. Кластеризація є одним із ключових інструментів структурування енергетичного ринку, комплексного використання потенціалу галузі біоенергетики, управління економічною політикою перерозподілу доданої вартості, здійснення зростання інвестиційної привабливості біопаливної індустрії у нашій країні [6].

За таких умов значної актуальності набуває вивчення особливостей впровадження інновацій у біопаливне виробництво на території України, щоб здійснити прискорений розвиток інноваційних процесів у біопаливному виробництві для вдосконалення виробничих технологій та управлінських систем, а також забезпечити конкурентоспроможність біопалив на

енергетичному ринку. При цьому потрібно брати до уваги специфіку умов внутрішнього й зовнішнього економічного середовища, наявні ризики у виробничій діяльності, рівень конкуренції і поведінку учасників на енергетичному ринку, щоб здійснювати раціональне управління наявними ресурсами для зростання прибутковості. Сьогодення та недалеке майбутнє вимагають негайного впровадження інновацій у біопаливне виробництво. Інновації у біоенергетиці потрібно розглядати як чинники позитивних змін, які після перевірки результатів науково-дослідної діяльності на практиці втілюються у новій або покращеній продукції, технологічних процесах, нових підходах в управлінні та наданні послуг. Позитивні зміни в технологіях і стратегії управління біопаливними підприємствами, а також дієві форми співпраці між партнерами будуть активізувати на енергетичному ринку процеси щодо виникнення й підтримання попиту на біопалива. В подальшому це призведе до формування потужних стратегічних інновацій суб'єктами підприємницької діяльності, щоб усі учасники виробничого процесу змогли отримати максимальні вигоди як при виробництві, так і споживанні біопалив.

Таким чином реалізація інноваційної стратегії сталого розвитку національної біоенергетики відбудеться лише в тому випадку, коли держава візьме на себе функції головного ініціатора запровадження інновацій та поширення наукових знань. У цьому процесі першочергову роль необхідно надавати засобам масової інформації і просвітницькій роботі вищих навчальних закладів, які б позиціонували й формували ставлення суспільства до біопалив у вигляді особливо значущої індивідуальної та загальнодержавної цінності. Процес ефективного використання інновацій включає в себе не тільки прагнення до створення нових відкриттів, але й вимагає постійного поглиблення відомостей про забезпеченість існуючими ресурсами й повноту їх раціонального використання. Лише в умовах системного протікання інноваційного процесу та проведенні систематизації новітніх розробок і досягнень у галузі біоенергетики, можливо здійснити розширення ресурсного потенціалу й стабілізувати становище на енергетичному ринку. В результаті цього потрібно здійснити розробку комплексу заходів щодо проведення економічної політики у галузі біоенергетики, щоб досягти кардинального пожвавлення у впровадженні інновацій та створити дієві стимули для поширення інноваційної моделі економічної поведінки українського бізнесу. Нарощування темпів розвитку біопаливної галузі дозволить в комплексі вирішувати наявні енергетичні, економічні та екологічні проблеми.

Список літератури

1. Шостак Л., Дікареєв О. Енергозабезпечення України у міжнародних економічних відносинах. *Економіка України*. 2007. № 11. С. 81–88.
2. Калетнік Г.М. Формування ринкової інфраструктури у біопаливному виробництві. *Економіка АПК*. 2008. № 10. С. 99–102.
3. Климчук О.В. Економічна сутність розвитку інноваційних процесів у виробництві біопалива. *Вісник аграрної науки*. 2014. № 8. С. 62–65.
4. Про альтернативні види палива : Закон України від 14.01.2000 р. №

1391-14. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1391-14>

5. Климчук О.В. Специфіка формування та механізми регулювання ринку біопалива. *Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики*. 2015. Випуск № 2. С. 13–21.

6. Климчук О.В. Методологічні засади кластеризації та інноваційності у формуванні конкурентоспроможного виробництва біопалив. *Бізнес Інформ*. 2016. № 5. С. 57–62.

УДК 378.14

Котлярова О. В., викладач, спеціаліст вищої категорії

*Кременчуцький педагогічний коледж імені А. С. Макаренка,
м. Кременчук, Україна*

Котляров К. Г., викладач, спеціаліст вищої категорії

*Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету
внутрішніх справ, м. Кременчук, Україна*

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ. ТЕСТИ

В сучасному світі Інтернет-технологій багато площин суспільного життя переноситься в мережу, прискорюючи тим самим темпи розвитку інформаційного суспільства і долаючи географічні бар'єри. Ці зміни відбулися і в освіті. Однією з нових форм організації навчання поза межами навчального закладу є дистанційна форма. Вона ж реалізує навчальний процес, враховуючи умови та можливості учнів і студентів, допомагає продовжити навчання в кризових ситуаціях. Дистанційна форма та технології навчання є значно більш самостійною і індивідуалізованою формою навчання. Така форма досить ефективна та комфортна з огляду на витрати часу, коштів і зручностей. Але в той же час вона вимагає від учнів самоорганізації та дисципліни, вміння планувати власну навчальну діяльність.

Для викладача, звичайно, організація дистанційних курсів вимагає досвіду роботи з Інтернет-платформами та додаткового часу і зусиль. Такий курс повинен бути повністю, або частково створений ще до початку навчання. Кожен викладач самостійно обирає структуру і зміст курсу та які мультимедійні елементи в ньому будуть використовуватися. Кількість і доцільність використання комп'ютерних технологій при підготовці дистанційного курсу значно впливає на ефективність його засвоєння. В мережі на даному етапі існує достатня кількість платформ для організації дистанційного навчання: MOODLE, edX, Edmodo, Cloudschool, GoogleClassroom, Classmill, GIOS та інші. В більшості з них можна організовувати як виклад інформації в текстовому вигляді, так вкладки презентацій, відео та звукозаписів. В деяких є можливість організації відео-консультацій. Кожен може обрати найбільш зручну і функціональну для себе платформу.